

editorial

VIOLÈNCIA DE GÈNERE. NOVES PERSPECTIVES

La qualitat del Govern d'un país, es mesura segons la situació en què es troben les dones que hi pertanyen.

Aquesta frase resumeix molt bé totes les circumstàncies laborals, socials, polítiques i personals que envolten el sexe femení i que ens empenyen a abordar els fets des de les planes de Pissarra.

Molt de temps, esforç i fins i tot, la pròpia vida, ha costat a dones il·lustres i a dones anònimes, l'assoliment d'uns drets que encara estan enfora d'igualar-se amb els de l'altre sexe.

Des de la "Declaració dels drets de la dona i la ciutadana" d'Olympe de Gouges l'any 1791, que li va costar morir a la guillotina, fins als temps actuals, la lluita per a la igualtat és la major revolució pacífica que, afortunadament, comença a donar fruits. Malgrat això, les diferències entre ambdós sexes, encara són notables: Dins l'àmbit laboral, les dones guanyen el 50% menys que els homes per desenvolupar la mateixa feina; tenen més contractes en precari; més contractes a temps parcial; la taxa d'atur és més elevada; encara que tenen una preparació acadèmica superior, els resulta més difícil accedir als llocs de responsabilitat i poder.

Dins l'àmbit social, a la publicitat i en els mitjans de comunicació, encara s'utilitza la imatge de la dona amb menyspreu, alimentant uns estereotips que no ajuden gens en la normalització de rols.

Tampoc no s'ha assolit dins l'espai domèstic, una corresponsabilitat amb els companys de l'altre sexe per dur a terme les tasques de la llar, tradicionalment adjudicades a les dones, així com la cura de persones dependents. Aquesta situació ha creat una doble o triple jornada laboral per a les dones que és insostenible i generadora de depressions i estrès.

Totes aquestes desigualtats són una casta de violència cap a les dones, però una de les expressions més flagrants de la relació de poder que l'home ha manifestat sobre la dona és la denominada "violència de gènere".

No fa tants d'anys, la violència domèstica, era considerada una qüestió privada entre un home i una dona; aquesta idea corresponia a la concepció que la dona era inferior físicament i psíquica, per tant havia de ser protegida com una possessió qualsevol.

Un avenç positiu ha estat el canvi de consideració degut a les demandes de moltes dones i grups feministes que han exigit un canvi d'actitud. Ara, la violència domèstica, ja no és un assumpte privat, sinó públic i penalitzat; es reconeix com una tara social i no com un acte d'amor o de virilitat. La nova Llei de Prevenció contra la Violència de Gènere, aprovada per unanimitat de tots els partits polítics, el 22 de desembre de 2004, és una mostra del camí fet. En aquesta Llei, es contemplen mesures polítiques, penals i educatives per a la prevenció i eradicació de la violència cap a les dones.

Malgrat tot, encara que s'hagi aprovat per unanimitat la llei per prevenir aquesta violència, si no canviem les persones, dones i homes, respecte a la igualtat de totes elles, si no treballem en l'àmbit d'implicació de tota la societat davant aquesta lacra, seguirem patint-la.

Des d'aquesta revista, volem tractar la qüestió de la violència des de molts punts de vista: possibles causes, condicions històriques, conseqüències visibles en les dones, salut, alternatives per evitar-la, eines educatives per prevenir-la i tot un seguit de articles que esperam ens ajudin a entendre el problema, a crear una tolerància zero cap a la situació i a cercar una ràpida solució.